

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

21 Apert vos in omni bono, ut faciatis eius voluntatē, faciens in vobis quod placeat corā se per Iesum Christum: cui est gloria in secula seculorum. Amen.

22 Rogo autem vos, fratres, ut sufferatis verbum solatij. Etenim per paucis scriptū vobis.

23 Cognoscite fratrem vestrū Timotheum dimissum, cum quo (si celetius venerit) videbo vos.

24 Salute omnes prepositos vestros, & omnes sanctos. Salutant vos de Italia fratres.

25 Gratia cum omnibus vobis. Amen.

Scripta ab Italia per Timotheum.

quæ ipsius Epistolarū decim quatuor Pauli scriptura Dñi arripere auxilium scribere impleta est.

agat & ipse volūtatē ipsius ut faciatis bono opere in omni vos perducāt ipse
וְהוּנְמוּכוֹן בְּכָל עֵבֶר טַב דְּהַעֲבֹדוֹן צְבִינְהָ וְהוּ נִסְעוֹר
laus cui sit Christi Iesu per manū corā ipso quod bonū est id est in omni
בְּמִיָּם דְּשִׁפּוּר קְדָמוּהוּ בִּיד יִשׁוּעַ מְשִׁיחָא דְּלֵה שׁוּבְחָא
ut, p̄trahatis fratres mei à vobis autē ego peto amen seculorum in seculum
לְעֵלַם עֲלֵימֵי אָמֵן: 22 כַּעַא אַנְא דִּין כְּנִכּוֹן אֲרִי דִּתְנַרְוֹן
vobis scriptū ipse paucis quorūdam cōsolationis in sermone scriptū vobis
וְהוּבּוֹן בְּמִלְתָּא דְּבִיּוּאַ מַטְל דְּבִזְעוּרִיתָא הוּ כְּתַבְתְּ לִכּוֹן:
venerit breui & si qui solutus est Timotheum fratrem nr̄um verò cognoscite
דִּינּוּ דִּין לְאַחוּן טִימּוֹתָאוּס דְּאַשְׁתְּרִי וְאַן כַּעֲנַל נְאַתָּא
vestrorum ducum omnium pro pace postulate vos iustitiam cum
עֲמַת אֲדֹחֲבוֹן: 24 שְׁאַלּוּ בְּשִׁלְמָא דְּכֻלְהוֹן מְדַבְּרִיכּוֹן
quæ ex omnes pro pace vestra postulant Sanctorum & omnium
וְדִבְרִיכּוֹן קְרִישָׁא: 24 שְׁאַלּוּ בְּשִׁלְמָכּוֹן כְּלֵהוֹן דְּמֵן
amen omni vobis eū Gratia Italia
אַשְׁרֵי לָא: 25 טִיבּוּתָא עִם כְּלִכּוֹן אָמֵן:
ex quæ scripta est Hebreos quæ ad epistolæ Pauli
שְׁלִמְתָּא אֲנִתָּא דְּלוֹרֵת עֲבֵרִינָא דְּאַהֲכַתְכֵּרַת מֵן
Timothei per manus & missa est quæ Romæ Italia
אַשְׁרֵי לָא וְדִרְחֵמֵי וְאַשְׁתְּרִירַת כְּאַרְיִי טִיבּוּתָאוּס:
שלם למכתב בעודו מן כתבא דפולוס ארבת עשר אנרן דילה:

21 καὶ ἀπερπίσαι ὑμᾶς ἐν παντί ἵνα ἀγαθῶν, εἰς τὴν τιμὴν τοῦ θεοῦ ἡμεῶν ἐκτελέσητε. ἡ δόξα αὐτῷ ἐν παντί, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. ἀμήν. 22 ῥογοῦμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἵνα ὑπομείνητε τὸν λόγον τῆς ἐπαγγελίας, ἧς ἡμεῖς ἐλάλησαμεν ὑμῖν. 23 γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Τιμόθεον, ὃν ἀπέστειλα ὑμῖν, ὅπως ἂν ἔλθῃ ἰσχυρῶς πρὸς ὑμᾶς. 24 ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι ἀπὸ τῆς Ἰταλίας. 25 ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.
Γρὸς Ἑβραίοις ἐγγράφη δὲ τῆς Ἰταλίας διὰ Τιμοθεῖου.

& Ioannis & Petri Iacobi epistolae tres sigillamus Christi Iesu Domini nostri in nomine
בְּשֵׁם מֵן יִשׁוּעַ מְשִׁיחָא חֲתַמִּינָן תְּלַת אַנְרָן דִּיעֻקּוֹב וּפְטְרוּס וְיוֹחָנָן
caput Apostoli Iacobi Epistola
קְפִלְאוּן אֲנִתָּא דִּיעֻקּוֹב שְׁלִיחָא

EPISTOLA CATHOLICA IACOBI APOSTOLI. CAP. I.

Iacobus Dei & Domini nostri Iesu Christi servus, duodecim tribubus, quæ sunt in dispersione, salutem. 2 Omne gaudium existimate, fratres mei, cum in tentationes varias incideritis:

Martyrum commemoratio
דּוֹכְרַנָּא דְּכַהֲדָנָא
duodecim Christi Iesu & Domini nostri Dei servus Iacobus
עֻקּוֹב עֲבָדָא דְּאַרְהָא וְדְרַכְרָא יִשׁוּעַ מְשִׁיחָא לְתַרְתַּעֲכֵרָא
vobis sit gaudium omne pacem inter gētes que dispersa sunt
טִיבּוּ דְּרוּעִין כַּעֲמַמָּא שְׁלָם: 2 כְּל הָרוּא תְּהוּא לִכּוֹן
& varias multas in tētationes ingredietis: cum fructus
עֲדִבְר תְּעֻלּוֹן לְנִסְיוֹנָא סְגִינָא וּמְשַׁחֲלָפָא:

H. TOY AGIOY IAKOBOY KATHOLIKH EPISTOLH. Kεφ. Α.
1 Ἰακώβος θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δούλος, τῶν δώδεκα καὶ φυλαῖς τῶν ἐν τῇ διασπορᾷ. 2 ἡ χαρὰ ἡ γνήσια ἐστὶν ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς ἀσπασθετε πανταχοῦ.

NOVUM TESTAMENTUM A. IV. et alia

vobis acquirit fidei quodd probatio enim estis scientes
 ירעין אנתון גיד דבוקייה דהימנותא מקננה לכו
 opus ei erit patientie autem ipsi patientiam
 מסיברנותא !! לה דין למסיברנותא נהוא לה עברא
 eritis non & in aliquo & consummatis perfecti vt sitis consummatum
 משמליא דתהוון נמירין ומשלמנין ובמדם לא הויתון
 a petat sapientia a delituitur ex vobis verò homo si deficietis
 חסירין ! אן אנש דין מנכוו חסיר מן חכמתא נשאל מן
 ei & dabitur exprobrat nec simpliciter omni us qui dat ipso Deo
 אלהא הו דיהב לכל פשיטאית ולא מחסד וסתיהבא לה !
 similis est qui habitat sic habitans non cum fide autem petat
 נשאל דין בהימנותא כר לא מתפלג הו דמתפלג דמא
 filius ille exillimet neque ventus ipsoe quos comouet maris fluctus
 לגלגלא דימא דשנשא להון רוחא ! ולא נסבר הו בר
 in animo suo qui habitat is Domino a aliquid quod accipiet hominis
 נשנא דנסב מרם מן מרינא ! אינא דפליג ברעניה
 humilis frater autem gloriatur vijs suis in omnibus & comouetur
 ושניש ככלהין אורחתה ! נשתבהר דין אחא מניכא
 flos sicut quia in humilitate sui & diues in sublimitate sua
 ברומרה ! ועתירא במוכרה מטל דאין הכנא
 & arefacit cum calore suo sol enim exoritur praterit ita herba
 דעסכא הכנא עבר ! דנח גיד שמשא בחומה ומוכש
 etiam sic perit aspectus illius & decor cadit & flos herbam ipsam
 לה לעסכא והכנא נפל ושופרא דחווה אכר הכנא אף
 qui sustinet vir beatus ille in cõuersationibus suis arefcit diues
 עתירא חסא בהופכוהי ! טובוהי לגברא דמסיבר
 quã promisit illã vitarum coronam accipiet pbatas fuerit quia cum tentationes
 נסיונא דמא דאתבהר נסב כליולא דחיא הו דמלך
 tentatur cum homo dicat ne ipsam qui diligunt ijs Deus
 אלהא אילין דרחמין לה ! לא נאמר אנש כר מתנסא
 in malis tentatur non enim Deus ego tentor Deo a
 מן אלהא מתנסא אנא אלהא גיד לא מנסי בכישתא
 tentat non hominem & ipse
 והו לאנש לא מנסא !

3 Scientes quod probatio fidei vestrae patientia operatur.
 4 Patientia autem opus perfectum habeat, vt sitis perfecti & integri, in nullo deficientes.
 5 Si quis autem vestrum indiget sapientia, postulet à Deo, qui dat omnibus affluenter, & non improperat, & dabitur ei.
 6 Postulet autem in fide, nihil habitans: qui enim habitat, similis est fluctui maris, qui à vento mouetur & circumfretur.
 7 Non ergo existimet homo ille quod accipiat aliquid à Domino.
 8 Vir duplex animo, inconstans est in omnibus vijs suis.
 9 Glorietur autem frater humilis, in exaltatione sua.
 10 Diues autem, in humilitate sua, quoniam sicut flos fœni transibit.
 11 Exortus est enim sol cum ardore, & arefecit fœnum, & flos eius decidit, & decor vultus eius deperijt: ita & diues in itineribus suis marescit.
 12 Beatus vir qui suffert tentationem, quoniã cum probatus fuerit, accipiet coronã vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se.
 13 Nemo cum tentatur, dicat quoniam à Deo tentatur. Deus enim intencator malorum est: ipse autem neminem tentat.

3 ירעין אנתון גיד דבוקייה דהימנותא מקננה לכו 4 אן אנש דין מנכוו חסיר מן חכמתא נשאל מן
 5 שניש ככלהין אורחתה 6 נשאל דין בהימנותא כר לא מתפלג הו דמתפלג דמא
 7 ולא נסבר הו בר 8 אינא דפליג ברעניה 9 נשתבהר דין אחא מניכא
 10 ועתירא במוכרה מטל דאין הכנא 11 דעסכא הכנא עבר
 12 טובוהי לגברא דמסיבר 13 לא נאמר אנש כר מתנסא מן אלהא מתנסא אנא אלהא גיד לא מנסי בכישתא

BBBb iij

14 Vauſquique verò ten-
tatur, à cõcupiſcentia ſua ab-
ſtraçtus & illeçtus.
15 Deinde concupiſcentia
cũm conceperit, parit pecca-
tum: peccatum verò cũm cõ-
ſummatum fuerit, generat
mortem.
16 Nolite itaque errare, fra-
tres mei dilectiſſimi.
17 Omne datum optimum,
& omne donum perfectum,
deſurſum eſt, deſcendens à
Patre luminum, apud quem
non eſt tranſmutatio, nec vi-
ciſſitudinis obumbratio.
18 Voluntariè enim genuit
nos verbo veritatis, vt ſimus
initium aliquod creaturæ e-
ius.
19 Scitis, fratres mei dilecti-
ſſimi, Sic autem omnis homo
velox ad audiendum, tardus
autem ad loquendum, & tar-
dus ad iram.
20 Ira enim viri, iuſtitiam
Dei non operatur.
21 Propter quod abiicientes
omnem immunditiã & abũ-
dantiã malitiæ, in manuſci-
tudine ſuſcipite inſitum ver-
bum, quod poteſt ſaluare a-
nimas veſtras.
22 Eſtote autem factores
verbi, & non auditores tantũ,
& non auditores tantũ,
fallentes vosmetipſos.
23 Quia ſi quis auditor eſt
verbi, & non factor: hic
comparabitur viro confi-
deranti vultum natiuitatis ſuæ
in ſpeculo.
24 Conſiderauit enim ſe, &
abiijt, & ſtatim oblitus eſt
qualis fuerit.

& abſtrahitur & allicitur tentatur ipſe cõcupiſcentia ſua à homo hominẽ
14 אלא אנש אנש מן רגתה הו מתנסא ומתרגנ ומתנגנ
eum autem peccatum peccatum & parit concipit cõcupiſcentia & hæc
15 והדא רגתה בטנא וילדא חטיהא חטיהא דין מא
dilecti fratres mei erretis ne
16 לא תטעון אחי חביבא
à deſcendens ſuperinis à & perfectum bonum donum omne
17 כל מהבתא טבתא ומשמליתיה מן לעל נחתא מן
non etiam vlla immutatio apud quem non eſt luminum Patre
אבא דנחורא הו דלית לותה שחלפא מדם אף לא
Veritatis per ſermonem & genuit nos voluit ipſe
18 טלנתא דשונגיא
vicitudinis obumbratio
19 הונוא רישווא דכריתתו ואנהון אחי חביבא כל נש
homo omnis dilecti fratres mei & vos creaturarum eius primitiæ vt eſtote
20 & tardus ad loquendum & tardus ad audiendum velox ſic vt volis
& tardus ad loquendum & tardus ad audiendum velox ſic vt volis
מנכון טווא מפרהב למשמע ומוחר לממללו ומוחר
facit non Dei iuſtitiam viri enim ira ad iram
21 למרגו רוגות ניר דנברא זדיקותא דאלהא לא עבד
malitiæ & multitudinem impuritatis omnem à vobis loqẽ pellite hoc propter
22 כל מהא ארחקו מנכון כלה טנפותא וסונאא דבישווא
poteſt quod naturæ noſtræ q̄ eſt inſitũ verbum excipite & cõmiſcete
23 וממניותא קבלו מלהא דנעביבא בניען דהי משכחא
animas veſtras ipſas viuificas
24 והיא אנון לנפשתכון
Epiphaniã quæ poſt ſecundæ in ſabbatho vna
חד בשבטא דרתין דכתר דנהא
neque tantũ auditores & non ſermonis factores verò eſtote
25 הו דין עבודא דמלתיה ולא שמועא בלהוד ולא
ſermonis auditor fuerit enim homo ſi animas veſtras decipiat
26 חטעון נפשתכון אן אנש גיר נהוא שמועה דמלתיה
in ſpeculo facies ſuas qui aſpicit illi ſimilis eſt hic illius eſſe hoc & cõ
27 ולא עבודה הנא דמיה להו דחזיה אפיה במחזיתא
eſſet qualis & oblitus eſt & ſp̄erijt animã ſuã enim aſp̄erijt
28 הוא גיר נפשה ועבר וטענה דאיכנא הוא

14 ἕνατος δὲ πειράζεται, καὶ τῆς ἰδίης δειδυμίας ἁλλοκλήματος καὶ δολοῦ ὀφθαλμοῦ 15 ὅτι ἡ δειδυμία
συμβαθόσα, ἡ κίλι ἀμυρόπια ἢ δὲ ἀμυρόπια ἀποπλασθεῖσα ἀποκλύει δαίμονα. 16 μὴ πῶς αἰεὶ θεὸς, ἀλλὰ ἡ
ἀγαπητοῦ 17 πᾶσαι δόσεις ἀγαθῆ, καὶ πᾶς δωρηματὴς εἶναι, ἀλλὰ οὐκ ὅτι, καὶ περὶ αἰνῶν ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἡ
των, παρ' ὧν ἐνὶ τῷ πνεύματι, ἢ ἐν τῷ ἀποστολῆσιν. 18 βυλνθὶς ἀπενύκτου ἡμᾶς λόγου ἡγεσθῆσιν εἰς τὴν
ἡμᾶς ἀπαρχὴν ἕνα ἑαυτοῦ κλισμάτων. 19 ὡς τῆ, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔστω πᾶς ἀθροῦστος ἕνα ἑαυτοῦ
αὐτοῦ σπ̄ς βρ̄ς εἰς τὴν λαλήσασιν, βρ̄ς εἰς ὄργην. 20 ὄργη γὰρ ἀδελφῶν δὲ ἀγαπητοῦ ἡμῶν ἡ κατὰ τὴν
21 διὸ ἀποτήμβου πᾶσαι ῥυπαρίαι, καὶ ἀβελουσίαι κακίας, ἐν τῷ σπ̄ς τῷ δὲ ἑαυτοῦ τῷ ἑαυτοῦ καὶ τῷ
μῶν σπ̄ς τῷ ψυχῆς ὁ ἑαυτοῦ. 22 γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί, ἀλλὰ ἡμᾶς ἑαυτοῦ
23 ὅτι εἰ τις ἀκροατὴς λόγου ὅτι, καὶ οὐ ποιητὴς, ὡς εἰσὶν ἀδελφοὶ κατὰ τοιοῦτον τὸν ἀποστολῆσιν τῶν ἡμετέρων
ὁ ἐσθλὸς. 24 κατὰ ὅσην γὰρ ἔαυτοῦ, καὶ ἀπληλυθῆ, καὶ διζέως ὁ πηλασθεὶς ὁ πῶς ἑαυτοῦ.

NOVUM
TESTAMEN-
TUM
A.
IV. et c.

